

samlende Forslag. I Forbindelse med et fast Tilskud af $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. foreslaar Flertallet dog yderligere, at der skal udbetales Kommunerne hvad de 2 ny Skattelove tilfammen maatte indbringe mere end 9,700,000 Kroner, dog ikke udover 1 Million Kroner. Paa Grund af Umuligheden af paa Forhaand at skaffe sig Visshed for, hvad de ny Love ville indbringe, anser Flertallet det for rigtigst at foreslaa, at Loven om Tilskud til Kommunerne kun skal gælde for 5 Finansaar. Det maa da inden disses Udløb tages under ny Overvejelse, hvorledes Tilskuddet senere skal indrettes.

Da Flertallet billiger Regeringsforslagets Regler om at der af Tilskuddet tilfalder Kjøbenhavn, Købstæderne og Handelspladserne 35 pCt. til Fordeling mellem dem efter Folketal og Landkommunerne 65 pCt., hvoraf $\frac{2}{5}$ til Amtskommunerne og $\frac{3}{5}$ til Sognekommunerne, saavel som det samme Forslags Regler om Fordeling mellem Amtskommuner og Sognekommuner og mellem Landkommunerne indbyrdes, har man lagt det i Overkriften under Nr. 4 nævnte Regeringsforslag til Grund og til dette stillet nedenævnte Vædringsforslag, der formentlig ville findes tilstrækkeligt forklarede ved foranstaaende Bemærkninger.

Et Mindretal (P. Bojsen, Madsen-Mygdal, Rasmussen og Sørensen-Egaa) paastrækker, at Flertallet har fundet det rigtigst paa meget væsentlige Punkter at opgive Regeringens Forslag, særlig med Hensyn til at benytte Toldafgifterne og forhøjet Brændevinsafsat som Statstilskud til Kommunerne. Særlig maa det anerkendes, at Flertallet er villigt til helt at give Afkald paa Hartkornbeskatning og Bygningssafgift, hvilke Statters Uretfærdighed i en lang Aarække atter og atter er bleven fremhævet særlig fra den Side, hvortil Mindretallet hører.

Vi vilde derfor sætte stor Pris paa, om den videre Forhandling kunde føre til en fuldstændig Ophævelse af de nævnte Statter. Men paa den anden Side nære vi en ikke ringe Frygt for, at en saa pludselig Omvæltning af den direkte Beskatning til Staten vil kræve saa mange Overvejelser og saa mange Hensyn til forskellige Forhold, saa der kan være Fare for, at der ikke naas noget endeligt Resultat i den korte Tid, der er tilbage af indeværende Rigsdagssamling.

I hvor høj Grad end Mindretallet ønsker, at det maatte lykkes at naa dertil, at de nævnte Statter maatte blive fuldstændig afløste ved en Beskatning, der var mere retfærdig og tidsvarende, saa nære vi dog en ikke ringe Frygt for, at man i forskellig Retning mulig vilde begaa temmelig stor Uret ved at gennemføre en saadan Reform med et Slag paa den Maade, der er bragt i Forslag af Flertallet, i Stedet for som i forskellige andre Lande at gennemføre den lempeligt, lidt efter lidt, i en kortere eller længere Række af Aar.

Det vil nemlig ikke kunne nægtes, at en saa radikal Omvæltning paa mange Steder i Landet vil gøre dybe Indgreb i Ejendomsretten og flytte store Ejendomsværdier ikke blot paa Landet, særlig i Sylland og paa Bornholm, men ogsaa i Byerne, navnlig i Kjøbenhavn.

Bortset fra Spørgsmaalet om, hvorvidt en rationel Værdibeskatning maatte være hensigtsmæssig og gennemførlig, finder Mindretallet den foreslaaede Ejendomsfkyld og Indkomstillibebeskatning meget uheldig.

For saa vidt der ved Beregningen af Ejendomsfkyld ikke tages Hensyn til Prioritets eller anden Gæld, indeholder denne Beskatningsmaade samme Uretfærdighed som Hartkornafgiften, men hertil føjer Flertallets Forslag en ny Uretfærdighed derved, at de